

som den, der skal føre disse Folkeregistre. Om dette nu i alle Tilfælde kan blive Sogneraadsformanden, ved jeg ikke, om man paa Forhaand kan slaa fast, det vil være meget naturligt, det vil maaske i de allerfleste Tilfælde være det mest hensigtsmæssige, men om man paa Forhaand kan sige, at det i hvert enkelt Tilfælde skal være ham, det er jeg ikke helt sikker paa. Men naturligvis, der sker ingen særlig Ulykke, om man nu tager ham og saa senere ved en særlig Lov om Folkeregisteret retter dette Forhold.

Jeg skal dernæst rette nogle Bemærkninger til det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen), der nu var inde paa den Betænkning, som i sin Tid blev afgivet af det kirkelige Udvalg. Der var, sagde det ærede Medlem, et Flertal mod det tvungne borgerlige Ægteskab; der var 17, der stemte mod det, og — jeg husker ikke Tallet nøjagtigt — vist 12, der stemte for. Men der var 3, som ikke stemte; det fremhævede det ærede Medlem ikke. Det var endda med Betænkelighed, at dette Flertals Repræsentanter gik til denne Afstemning. Der staar saaledes i deres Betænkning — jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse citere den —: „Paa den anden Side findes der ogsaa blandt Flertallet dem, som principielt staa paa deres Standpunkt, der forsvare den borgerlige Ægteforening som eneste gyldige Form under Henvisning til, at der kun derved drages den rette Grænse mellem borgerligt og kirkeligt“. Og jeg vil gerne fremhæve, at iblandt de Medlemmer, der stemte for den almindelige borgerlige Ægteforening, var saadanne Mænd som Nørregaard, Schrøder, Thomsen og Zeuthen, Mænd, der har spillet en stor Rolle indenfor det kirkelige Liv. Jeg vil ogsaa gerne citere nogle Udtalelser af Mindretallet: „Mindretallet tør da tilraade Indførelse af borgerlig Ægteforening som den eneste gyldige Form, fordi der kun derved tilbørligt sættes Skjel imellem det borgerlige og det kirkelige, og i Særdeleshed fordi Kirkens Frihed til at nægte sin Medvirken til Ægteskabs Indgaaelse formentlig kun vil kunne hævdes og gennemføres, naar Ægteskabets Anerkendelse fra Statens Side foreligger forud for Henvendelsen til Kirken“.

Jeg vil da meget tilraade, at man i saa høj Grad som muligt støtter Flertallets Tanke og Flertallets Principper med Hensyn til at indføre det almindelige borgerlige Ægteskab. Jeg skal dernæst gaa over til andre Punkter i Lovforslaget. Med Hensyn til

det Ændringsforslag, der er stillet til § 2 af de to konservative Medlemmer, fremhævede det ærede 7de Medlem for Hovedstaden (Mathilde Hauschultz) og slog fast med Tretommersøm, at det var godt, at der blev tre Slags Børn, det var en udmærket Ordning. Jeg synes for øvrigt, at det ærede Medlem ved sit Forslag faar frembragt fire Slags Børn, jeg kan ikke se andet, end at der er for det første de almindelige Ægtebørn, saa alle almindelige uægte Børn, saa § 9-Børnene og endelig § 2-Børnene. Jeg har nu en uhyre Uvilie mod, at der skal være saa mange Slags Børn; lad os se at faa saa faa Slags Børn som muligt, lad os se at bringe en saadan Ensartethed til Veje i disse Børns Stilling, at de ikke i for høj Grad skal lide under, om deres Forældre har været gifte eller ikke gifte, den Gang Børnene blev sat i Verden. Jeg vil derfor meget fraraade, at man stemmer for de konservative Medlemmers Mindretalsforslag, og meget bede om, at man stemmer for Ændringsforslag Nr. 3.

Jeg kan i samme Forbindelse nævne et andet Ændringsforslag, nemlig Ændringsforslag Nr. 16, der drejer sig om, at Folk, inden de indgaar Ægteskab, skal afgive en Erklæring om, hvorvidt de har Børn udenfor Ægteskabet, overfor hvilke de har Forsørgelses- eller Bidragspligt. Det ærede Medlem fra Stege (Jessen) var noget betænkelig overfor dette, og det ærede 7de Medlem for Hovedstaden udtalte sig ligeledes derimod (Afbrudelse af *Mathilde Hauschultz*). . . Er det ikke rigtigt? . . . (*Mathilde Hauschultz*: Det er vist ogsaa en Misforstaaelse). . . Saa maa jeg tage det tilbage, men i hvert Fald ved jeg, at det ærede Medlem fra Stege gjorde nogle Bemærkninger i den Retning. Jeg vil imidlertid, hvad enten der er gjort Indvendinger derimod eller ikke, meget anbefale dette Ændringsforslag. Jeg tror, det er et godt Forslag, for jeg tror, der i mange Tilfælde sker meget ubehagelige Overraskelser, naar Folk indgaar Ægteskab uden at tilstaa den anden Ægtefælle, om de i Forvejen har Børn eller ikke. Jeg vil nævne et enkelt Eksempel. Hvis en Mand f. Eks. gifter sig med en Kvinde, der har et Barn, kan han risikere, hvis Hustruen ikke kan udrede Plejepengene, pludselig at faa at vide, at han har modtaget Fattighjælp, eller at han snarest maa indbetale et større Beløb og fremtidig selv maa overtage Forsørgelsen af dette Barn, hvis han vil undgaa Fattighjælp. Og endda er disse Tilfælde maaske ikke saa hyppige, thi jeg tror, det vil